

сѣнем любѣ, да пѣнем, Тѹка и Първан войвода, А бѣ ми гласѣ познава, Та ке ни любѣ, пресрѣсна. *Д. 34, 53—54. 57—58.* „А егиди, незнаенѣ делѣа! И да викнамъ мене не познаатъ, Не познаатъ мене по гласѣи; Само викни тебе ке познайтъ“. *М. 60.* „Азъ го любимъ сега съ Богомъ три године, Никой мале не ме разнам, Познал ни стара стричина ми, Па се нѣс скило откъпѣхме“. *В. 50. 2)* знаю: Тѣ не познаватъ доброто си. *(Они не знаютъ своихъ выходовъ).* *Р. 12.* Писатели, кои сѣ писали за насъ, безъ да познаватъ языка ни. *Б. С. р. 11.* Забегналъ чобанъ Нено, Во долна зема што незнае, И чижди лѣди што не познава. *В. 301. 3)—нѣкому*, сохраняю признательность къ кому либо: Хаджи Пѣнчо много добринѣ направѣ на селѣто и на хѣрата, амѣ кѣи му познава?—Та и познава ли ти нѣкой на тѣя свѣтъ добрѣто, кѣето си му направилъ?—**Познаѣ са Познавамъ са** 1) *узнаѣсь, узнаѣсь:* Ябѣто, лѣже, по очѣтъ са познава.—Сама му сѣ куки познаваатъ, Стреѣи му сѣ бисеръ поднизавѣ. *М. 121. 2)* *знаѣсь, я знакомъ съ кѣмъ* либо: Азъ са познавамъ съ Цанкова; ти не познавашъ ли са?

Позовѣ Позвъѣ *м. св. позову:* Испратихъ сѣ трѣнца комисаре у Вадинъ да го позвъятъ за да дойде въ Цариградъ. *Л. Д. 1873 р. 286.* Шо е ювѣк на свѣдбу позвало Сал не позва Корѹну Делѣю. *Пс. 12, 110.*

Поиграѣ 1) *поиграю:* Амѣ чѣи мѣнчѣамъ е оше мари, на осемъ годинѣи, тамамъ дѣтѣто да поиграе. *Л. Д. 1870 р. 168. 2)* *попламѹ:* Я додѣи ми твоѣ дѣтѣ сѣбѣи Малѣо хорѣ да ти поиграѣм. *Д. 36, 34—35) 2)* *погарцѹю:* Да ме явѣнтъ Секула Детенце, И со мене малу да поигратъ. *М. 145.*

Пойдѣ Пойдамъ *(Макед.) м. св. пойду:* „Ай царице, ай господарѣце, Ти сѣ молямъ, о господарѣце, Житѣ бога, да си пойда дома, Отъ денеска не е ста сѣ прѣмѣжжѣитъ!“ *М. 65.* Дошло писмо отъ Влашка наѣ, Да си пойдамъ на Косово—поле широко. *М. 97.* А га си поидишь, братѣле, У нана стара майѣица. *Ч. 322.* Та да поидишь зема Дукадинска. *М. 121.* Ке поидѣме цѣрно море, Ке ви пливѣамъ по море-го Вѣе по мене да пливѣнете. *М. 77.* „Да поѣме въ гора зелѣна, Да зѣѣме змѣа лѹтѣа“. *М. 468.* Та да ми поидѣтъ (керка ми) на студна вода. *М. 15а.* Пойди да ми вѣкашъ Мой-те вѣрѣи дружки. *М. 8.* „Оше ли стоимъ, Стоѣѣне! Та поди си ми Стоѣѣне!“ *Ч. 322.* Пойде на ладѣи меѣни. *М. 171.* И одѣле шо одѣле, Колѹку пошле край ѣркѣѣ-та, Ми проѣѣа едно пѣле,—отъ дрѣѣѣ-та. *М. 200.* Та на сѣ пошлѣ да ѣдѣт. *Д. 34, 38.* Пошлѣ и дѣ ѣде на гостѣ У нѣѣѣна майѣа и баѣѣа. *Д. 34, 79—80.*

Поизблѣштѣ са *м. св. Другарѣи на дѣтѣто мѣѣѣтъ да му сѣ поизблѣштѣтъ или да го посмѣѣѣѣтъ.* *Пс. 9—10 р. 193.*

Поизглѣдамъ *м. св. посмѣѣѣтѣ:* Бѹлба го поизглѣда, та си